

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 2C/34/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5817204150
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Kurjaková
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2020:5817204150.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo sudkyňou JUDr. Monikou Kurjakovou, v právnej veci žalobcu: W. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom P., T. XX, zast. Mgr. Nina Hríbiková, advokátka, Banská Bystrica, Kukučínova 30 proti žalovanému: C.. O. N., rod. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. XXX, zast. Matejka&Haluška s. r. o., so sídlom Lazovná 20, Banská Bystrica, v konaní o určenie neúčinnosti právnych úkonov - Darovacej zmluvy na pozemok a rodinný dom, V XXXX/XXXX, s povolením vkladu zo dňa 14. 12. 2015 a Kúpnej zmluvy V XXX/XXXX s povolením vkladu zo dňa 04. 05. 2016, takto

rozhodol:

I. Súd určuje, že právny úkon Darovacia zmluva na pozemok a rodinný dom zo dňa XX.XX.XXXX, evidovaná v T. pod č. V XXXX/XXXX, s dňom povolenia vkladu XX.XX.XXXX - XXXX/XXXX uzatvorená medzi W. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. XXX, XXX XX O. ako darcom a žalovanou ako obdarovanou, ktorou W. N. previedol vlastnícke právo k nehnuteľnostiam teraz zapísaným na LV č. XXXX, k. ú. O., obec O., okres L. ako pozemok T. parc. č. XXXX/X o výmere XXX m² - trvalý trávny porast a ku stavbe - rodinný dom, súp. číslo XXX, postavenom na T. parc. č. XXXX/X, v podiele X/X do výlučného vlastníctva žalovanej, je voči žalobcovi právne neúčinný.

II. Súd určuje, že právny úkon Kúpna zmluva zo dňa X.X.XXXX, evidovaná v T. pod č. V XXX/XXXX, s dňom povolenia vkladu X.X.XXXX - XXX/XXXX uzatvorená medzi W. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. XXX, XXX XX O. ako predávajúcim v 1. rade a žalovanou ako kupujúcou, ktorou W. N. previedol vlastnícke právo k nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXX, k. ú. O., obec O., okres L. ako - pozemok T. parc. č. XXXX/X o výmere XXX m² - zastavaná plocha a nádvorcia, v podiele X/X do výlučného vlastníctva žalovanej, je voči žalobcovi právne neúčinný.

III. Súd p r i z n á v a žalovanej voči žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 23.8.2017 v spojení so zmenou žalobu, ktorú zmenu súd pripustil za účasti sporových strán na pojednávaní dňa 5.3.2020 žalobca žiadal, aby súd určil, že Darovacia zmluva na pozemok a rodinný dom, evidovanej v T. ako V XXXX/XXXX, s dňom povolenia vkladu XX.XX.XXXX - XXXX/XXXX uzatvorená medzi W. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. XXX, XXX XX O. ako darcom a žalovanou ako obdarovanou, ktorou W. N. previedol vlastnícke právo k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX, k. ú. O., obec O., okres L. ako pozemok T. parc. č. XXXX/X, o výmere XXX m² - trvalý trávny porast, stavba - rodinný dom, súp. Číslo XXX, T. postavený na parc. č. XXXX/X, v podiele X/X do výlučného vlastníctva žalovanej, je voči žalobcovi právne neúčinný, ako aj aby súd určil, že Kúpna zmluva, evidovaná v T. ako V XXX/XXXX, s dňom povolenia vkladu X.X.XXXX - XXX/XXXX uzatvorená medzi W. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. XXX, XXX XX O. ako predávajúcim a žalovanou ako kupujúcou, ktorou W. N. previedol vlastnícke právo k nehnuteľnostiam zapísaným na LV

č. XXX, k. ú. O., obec O., okres L. ako - pozemok T. C parc. č. XXXX/X, o výmere XXX m² - zastavaná plocha a nádvorie, v podiele X/X do výlučného vlastníctva žalovanej, je voči žalobcovi právne neúčinná.

2. Žalobca podanú žalobu odôvodňoval tým, že ako veriteľ dňa 6.11.2012 s manželom žalovanej W. N., nar. X.X.XXXX ako dlžníkom uzavreli ústnu Zmluvu o pôžičke podľa § 657 a nasl. Občianskeho zákonníka podľa ktorej sa dlžník - W. N. zaviazal, že veriteľovi vráti poskytnutú pôžičku vo výške 19.000 Eur najneskôr do 31.12.2013. nakoľko však v dohodnutom termíne poskytnutá pôžička vrátená nebola žalobca a dlžník spísali na Notárskom úrade JUDr. Viery kalinovej v banskej bystrici, Komenského 3 dňa 14.5.2014 Notársku zápisnicu- vyhlásenie povinnej osoby o súhlase s vykonateľnosťou notárskej zápisnice s exekúciou podľa § 41 ods. 2 Exekučného poriadku, kde dlžník - W. N. uznal svoj peňažný záväzok voči žalobcovi ako veriteľovi vo výške 19.000 Eur a zaviazal sa ju uhrádzať v 5 splátkach a to v termínoch 1. splátka vo výške 4.000 Eur v termíne do 30.5.2014, 2. splátka vo výške 4.000 Eur v termíne do 30.6.2014, 3. splátka vo výške 4.000 Eur v termíne do 30.7.2014, 4. splátka vo výške 4.000 Eur v termíne do 30.8.2014 a 5. splátka vo výške 3.000 Eur v termíne do 30.9.2014., a to na účet vedený v D., a.s. č.ú.: XXXXXXXX/XXXX, pričom však dlžník uhradil len jednu splátku a to dňa 27.5.2014 vo výške 4000 Eur, zvyšnú časť svojho záväzku žalobcovi ako veriteľovi doteraz neuhradil. Následne žalobca zistil, že dlžník začal prevádzať svoj hnutelný a nehnuteľný majetok na tretie osoby a to konkrétne na žalovanú, ktorá jej jeho manželkou. Žalobca tak zistil, že dlžník previedol v podiele X/X na žalovanú viaceré nehnuteľnosti (spolu 3), a to dvoma právnymi úkonmi, jednak K. zmluvou zo dňa XX.XX.XXXX zaevidovanou na katastri nehnuteľností pod č. V XXXX/XXXX na základe ktorej došlo k povoleniu vkladu dňa XX.XX.XXXX na nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX pre k.ú. O. ako pozemok T. parc. č. XXXX/X o výmere XXX m²- TTP a stavby - rodinného domu súp. č. XXX postaveného na T. parc. č. XXXX/X o výmere XXX m², ktorá parcela pod stavbou je evidovaná na LV č. XXX pre k.ú. O.. Ďalším právnym úkonom, a to Kúpnu zmluvou zo dňa X.X.XXXX, ktorá je zaevidovaná na katastri nehnuteľností pod č. V XXX/XX, kde vklad bol povolený dňa X.X.XXXX previedol dlžník na žalovanú vlastnícke právo k nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXX pre k.ú. O., a to k parcele T. parc. č. XXXX/X o výmere XXX m²- zastavaná plocha a nádvorie. Žalobca má za to, že žalovaná ako manželka dlžníka si bola vedomá existencie dlhu svojho manžela, a teda jej musel byť známy úmysel jej manžela ako dlžníka ukrátiť žalobcu ako veriteľa, keďže s ním žila v manželskom zväzku a v spoločnej domácnosti už v čase poskytnutia pôžičky, ako aj v čase spísania notárskej zápisnice. Žalobkyňa ďalej poukazovala na to, že manžel žalovanej mal sídlo svojej spoločnosti -IIP Stav, s.r.o., IČO: 45 681 619 v priestoroch patriacich spol., ktorá patrí žalobcovi, ide o spol. IVTER, spol. s .r.o, so sídlom Zvolenská cesta 63/B, Banská Bystrica, a to v období od 28.8.2010 do 25.4.2017, pričom k ukončeniu tohto nájmu došlo z dôvodu, že spoločnosť IIP Stav, s.r.o. neuhradila nájom. Tento nájom mal platiť manžel žalovanej na základe vystavených faktúr podľa Zmluvy o nájme nebytových priestorov zo dňa 1.11.2010 v rokoch 2014-2015 mesačne vo výške 474,95 Eur, v období od 7/2016 až 12/2016 mesačne vo výške 388,44 Eur (čl. 266-274) a v období od 1/2016-5/2016 vo výške od 568,44 Eur (čl. 258 -264). Toto nájomné za prenájom nebytových priestorov manžel žalovanej uhrádzal do konca roka 2014 prevodom z účtu na účet spoločnosti IVTER, s.r.o. (čl. 98 a počas rokov 2015 a 2016 nepravidelne priamo vkladom na účet spol. IVTER, s.r.o. (čl. 94-97, 247, 250, 251, 257, 259, 261, 265, 269). Stávalo sa však isté obdobie, že manžel žalobkyne chodil do priestorov spoločnosti žalobcu s hotovosťou, aby vyplatil úhradu nájomného, ale tu bol opakovane upozornený tak žalobcom ako aj jeho manželkou a man. K., že spol. IVTER, s.r.o. nesmie prijímať platby v hotovosti a preto bol vrátený aby nájomné uhradil buď prevodom na účet alebo vkladom na účet spoločnosti. V neposlednom rade poukazovala na to, že žalovaná musela mať vedomosť, že jej manžel odporovanými právnymi úkonmi môže ukrátiť veriteľa pretože v roku 2016 požiadal o zrušenie BSM (nepožiadala o to skôr, napriek skutočnosti že jej manžel podnikal od roku 2002), ako aj z dôvodu, že v období rokov 2015-2016 žalobca nebol jediným veriteľom manžela žalovanej, kde poukazovala na viacero súdnych a exekučných konaní vedených proti spol. manžela IIP Stav, s.r.o a manželovi žalovanej v súvislosti s ktorými konaniami došlo aj k realizácii viacerých exekučných záložných práv na nehnuteľnosti- pozemky, kde je manžel žalovanej podielovým spoluvlastníkom (čl. 102-119). Podľa vedomostí žalobcu dlžník nemá žiadny majetok z ktorého by mohol uspokojiť pohľadávku žalobcu, keďže jediného hodnotného majetku sa zbavil vyššie uvedenými právnymi úkonmi- Darovacou zmluvou a Kúpnu zmluvou, ktoré právne úkony považuje žalobca za odporovateľné právne úkony, keďže nimi došlo k zníženiu majetku dlžníka, pričom sa nimi sťažila ak nie zmarila možnosť žalobcu ako veriteľa uspokojiť svoju pohľadávku voči dlžníkovi-manželovi žalovanej, a preto sa svojho nároku domáha touto žalobou.

3. Žalovaná vo svojich vyjadreniach prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedla, že s podanou žalobou nesúhlasí a túto žiadala zamietnuť z dôvodu súčasnej neexistencie pohľadávky žalobcu voči jej manželovi ako dlžníkov, tvrdiac, že jej manžel mal svoj záväzok z pôžičky v sume 19.000 Eur uhradiť žalobcovi najneskôr do konca roka 2016, a to jednak zaplatením 1. splátky na účet žalobcu vo výške 4.000 Eur ako tvrdil žalobca a zostatok dlhu vo výške 15.000 Eur mal uhrádzať v nasledujúcom období tak, že postupne k rukám žalobcu, manželky žalobcu p. Y. a pána K. a p. K. (svedkovia) mal odovzdávať rôzne sumy v hotovosti za účelom splácania pôžičky dlžníka. Tu konkrétne žalovaná poukazovala na to, že tieto platby mali byť zapisované do osobitného, na to určeného zošita, pričom 1x mal manžel žalovanej odovzdať p. K. sumu vo výške 3.000 Eur v mieste jeho bydliska na D. a tento ju potom mal odovzdať manželke žalobcu p. Y.. Žalovaná tiež v svojom vyjadrení uviedla (čl. 72), že mala vedomosť, že jej manžel svoj záväzok z pôžičky v čase uzatvárania Darovacej a Kúpnej zmluvy postupne spláca a je len otázkou času, kedy bude splatený postupne, tiež poukazovala na to, že sa spoliehala na hodnotu spoločnosti- obchodného podielu, ktorej vlastné imanie bolo k roku 2014 v sume 26.018 Eur, k roku 2015 v sume 32.069 Eur a k roku 2016 v sume 32.726 Eur, a teda z toho vyplývalo, že ani po vykonaných vyššie uvedených právnych úkonoch nebol jej manžel tak úplne nemajetný. Tiež tvrdila, že nie je pravdou žeby jej manžel v rokoch 2015-2016 vkladal na účet spol. IVTER, s.r.o. akékoľvek finančné prostriedky- ani vklady vyplývajúce zo Zmluvy o nájme nebytových priestorov, ale že tieto vklady realizovala iná osoba, a to ako financie inkasované v hotovosti od jej manžela, kde žiadala aby súd vykonal dokazovanie, kto bol touto osobou, ktorá realizovala tieto vklady, pretože ona tvrdí, že vklady boli realizované z dôvodu, že jej manžel mal odovzdávať žalobcovi, resp. jeho manželke -p. Y., resp. p. K. a p. K. hotovosť na úhradu jeho dlhu voči žalobcovi a táto hotovosť bola potom vkladaná na účet spoločnosti ako úhrady za nájom nebytových priestorov.

4. Žalobca vo svojej výpovedi na pojednávaní dňa 5.3.2020 uviedol, že s manželom žalovanej W. N. boli pôvodne spoločníci v spol. IIP Stav, s.r.o. do roku 2014, kedy on zo spol. vystúpil, pričom p. K. bol rovnako spoločníkom tejto spol. ale tento vystúpil z tejto spol. skôr, a to 15.3.2017. On peniaze požičiaval manželovi žalovanej ako fyzická osoba, a teda táto pôžička nemá nič spoločné so spol. IVTER, s.r.o., kde je spoločníkom (čl. 210).

5. Žalovaná na pojednávaní dňa 5.3.2020 (čl.210) vo svojej výpovedi okrem iného uviedla, že je za svojho manžela vydatá od roku 2002, pričom tento mal od tohto roku aj podnikat' ako živnostník, odkedy však bol spoločníkom IIP Stav, s.r.o. vedomosť nemá. Tiež vypovedala, že nemala vedomosť o dlhoch svojho manžela, ani o pôžičke, ktorú mal mať voči žalobcovi, a o tejto sa mala dozvedieť až keď jej prišla žaloba zo súdu (tu vid' rozporné vyjadrenie žalovanej bod. 14 zo dňa 6.12.2019 z čl. 72-žalovaný s manželom v rámci .....), ako aj že k uzavretiu odporovaných úkonov bola prinútená zo strany rodičov svojho manžela, keďže ona to najskôr nechcela podpísať, ktorí rodičia sa báli, aby neprišli o dom, ktorý darovali svojmu synovi. Pokiaľ mala vedomosť o nejakých dlhoch svojho manžela nebolo to do neho ale od exekútorov, keďže bola splnomocnená na preberanie pošty u nich doma a ktorí exekútori chodili aj ku nim domov, rovnako volali rodičom manžela, pričom manžel jej nikdy nepovedal, kde u koho má dlhy, ani aká je ich výška. Ona sa pred uzavretím Darovacej a Kúpnej zmluvy manžela nepýtala, aká je jeho finančná situácia, ani finančná situácia jeho firmy.

6. Svedok IN. na pojednávaní dňa 3.5.2020 (čl. 211) vypovedal, že si požičal od žalobcu - pána Y. sumu 19.000 Eur, ale nebolo to na základe zmluvy o pôžičke a teda písomnej zmluvy, ale bolo to na základe ústnej dohody, ale nepamätá, že by si dali nejaký termín dokedy to má zaplatiť. On si túto sumu požičal preto lebo vo firme boli nejaké nezaplatené faktúry, a aby mohli existovať, tak potreboval finančné prostriedky na ich zaplatenie, ale nepamätá si, či tieto finančné prostriedky potreboval na zaplatenie, akých úhrad a to či súkromných alebo firemných, kt. bolo potrebné akútne riešiť. Presne, ktorú sumu kedy odovzdal, pani Y. mala na to zriadený zošit, v ktorom si tieto veci značila, pamätám si len niektoré situácie, a to napr. keď pani Y. nebola na firme a mala tam kolegyňu K., tak tie peniaze odovzdal jej, pričom ona ich odložila a keď pani Y. prišla tak jej ich potom odovzdala, alebo bola situácia aj, že keď tam boli prítomné obidve, ale vždycky to dal jej, keďže ona to zapisovala a bola situácia aj taká, že bol v sobotu v práci a žalobca - pán Y. ho tlačil, aby mu doniesol úhradu. Vtedy sa dohodli, že ju donesie pánovi K. domov, keďže býva na D. blízko, čiže vtedy tomuto doniesol 3.000 Eur, dátum si nepamätá. Hotovosť 3. osobám odovzdával na žiadosť žalobcu, pričom žiadny z nich mu na to nedal splnomocnenie. Svedok tiež vypovedal, že dlh voči žalobcovi mal vo výške 15.000 eur, okrem toho čo mu zaplatil na účet, ale tento zvyšok dlhu mu zaplatil v hotovosti v rôznych splátkach (svedok neupresnil v akých, kedy). K hotovosti, ktorú odovzdával priamo žalobcovi uviedol, že si nepamätá

dátumy ani sumy, možno to bolo niekedy 1000 Eur, štandardne sumy 2000,- až 3000 Eur. Potvrdenie si nepýtal, nakoľko mali medzi sebou korektný a úprimný vzťah. To aký má zostatok dlhu sa dozvedal priebežne podľa toho kedy doniesol peniaze a niekedy mu manželka žalobcu p. Y. mala povedať, že mu zostáva zaplatiť ešte takú a takú sumu. Prvú splátku vo výške 4000 eur zaplatil na účet žalobcu preto, lebo mu to asi vyplynulo zo zmluvy a keďže potom nemal načas peniaze ako to bolo v zmluve napísané, žalobca mu mal povedať, že je jedno ako mu to donesie, kedy po akých čiastkach, dones koľko máš, zapíšme, poznačíme, nech ubúda z toho dlhu. Svedok rovnako potvrdil, že nájom spol. IVTER, s.r.o. robili aj v hotovosti aj na účet spoločnosti, ale nepamätá sa v akom období, niekedy robil aj hotovostné platby na účet spoločnosti IVTER, s.r.o., ale nevie si striktné 5 rokov oddeliť, či to bol rok 2014, 2015, 2016, 2012. K osobe žalovanej a odporovaným právny úkon uviedol, že v rokoch 2015 a 2016 mal nejaké finančné problémy, pričom so žalovanou svoju finančnú situáciu nepreberal, táto o dlhu k žalobcovi nevedela, mal sa o ňom dozvedieť až keď prišla žaloba, rovnako jej nespomínal, žeby mal nejakých veriteľov pred prevodom nehnuteľnosti okrem nejakých drobností v zmysle nejakej leasingovej splátky, nie vysoké sumy, kt. sú relatívne na mesačnej báze, či už za nájom za leasing, pred prevodom domu sa žalovaná pýtala v zmysle toho, či sa má niečoho obávať, pričom on ju mal ubezpečiť, že všetko bude v poriadku. V neposlednom rade svedok vypovedal, že v súčasnosti má len majetok, ktorý je v exekúcii, iný ktorý nie je založený žiadnou exekúciou, hypotékou, úverom nemá.

7. V konaní boli vypočutí aj ďalší svedkovia, a to S. K. na pojednávaní dňa 5.3.2020 (čl. 213-druhá strana), G. K. (čl. 214 -druhá strana) a P. Y., ktorá vypovedala na pojednávaní dňa 25.11.2020 (čl.276).

8. Súd vykonal dokazovanie výsluchom sporových strán ako aj oboznámením sa s listinnými dokladmi nachádzajúcimi sa v spise a s pripojenými spismi M. úradu Námetovo, katastrálny odbor a pripojeným spisom tunajšieho súdu sp. zn. 7C/306/2015, pričom zistil nasledovný skutkový a právny stav:

9. Z Notárskej zápisnice zo dňa 14.5.2014 mal súd preukázané, že žalobca ako veriteľ a manžel žalovanej W. N. ako dlžník spísali na Notárskom úrade JUDr. Viery Kalinovej v Banskej Bystrici, Komenského 3, dňa 14.5.2014 Notársku zápisnicu- Vyhlásenie povinnej osoby o súhlase s vykonateľnosťou Notárskej zápisnice s exekúciou podľa § 41 ods. 2 Exekučného poriadku, v ktorej bol v bode 2. obsiahnutý právny záväzok povinnej osoby- dlžníka- W. N. voči oprávnenej osobe - žalobcovi ako veriteľovi vzniknutý na základe Zmluvy o pôžičke zo dňa 6.11.2012 podľa ktorého sa povinná osoba zaviazala vrátiť oprávnenej osobe peňažnú pôžičku v sume 19.000 Eur najneskôr do 31.12.2013. Rovnako z bodu 1. Notárskej zápisnice vyplýva, že povinná osoba- dlžník - W. N. uznal svoj peňažný záväzok voči žalobcovi ako oprávnenej osobe- veriteľovi vo výške 19.000 Eur a zaviazal sa ho uhrádzať prevodom, resp. priamym vkladom na bankový účet oprávnenej osoby vedený v D. číslo účtu: XXXXXXXX/XXXX v lehote najneskôr do 30.9.2014 v 5 splátkach, a to nasledovne: 1. splátka vo výške 4.000 Eur v termíne do 30.5.2014, 2. splátka vo výške 4.000 Eur v termíne do 30.6.2014, 3. splátka vo výške 4.000 Eur v termíne do 30.7.2014, 4. splátka vo výške 4.000 Eur v termíne do 30.8.2014 a 5. splátka vo výške 3.000 Eur v termíne do 30.9.2014, a to na účet (čl. 15-16). V neposlednom rade z bodu 8. Notárskej zápisnice vyplýva vyhlásenie povinnej osoby, že súhlasí s vykonateľnosťou svojho záväzku vyplývajúceho z vyššie uvedeného právneho dôvodu.

Rovnako bolo preukázané, že manžel žalovanej ako dlžník- W. N. na účet žalobcu uhradil jednu splátku, a to dňa 27.5.2014 vo výške 4.000 Eur (čl. 93).

Tieto skutočnosti medzi stranami neboli sporné.

Rovnako nebolo sporné, a v konaní bolo preukázané z pripojených spisov Okresného úradu Námetovo, katastrálny odbor, že manžel žalovanej a žalovaná uzavreli dňa 13.11.2015 Darovaciu zmluvou, ktorá bola zaevidovaná v katastri nehnuteľností pod č. V XXXX/XXXX a na základe ktorej manžel žalovanej previedol na žalovanú v podiele X/X nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX pre k.ú. O. ako pozemok T. parc. č. XXXX/X o výmere XXX m²- TTP a stavbu - rodinný dom súp. č. XXX postavený na T. parc. č. XXXX/X o výmere XXX m². Ďalším právny úkon, a to Kúpnu zmluvou zo dňa X.X.XXXX, ktorá je zaevidovaná na katastri nehnuteľností pod č. V XXX/XX, kde vklad bol povolený dňa X.X.XXXX previedol manžel žalovanej na žalovanú vlastnícke právo v podiele X/X k nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXX pre k.ú. O., a to k parcele T. parc. č. XXXX/X o výmere XXX m²- zastavaná plocha a nádvorie. Z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 7C/306/2015 mal súd ďalej preukázané, že žalovaná ako navrhovateľka podala dňa 13.11.2015 návrh na zrušenie BSM za trvania manželstva, kde v návrhu uvádzala, že s odporcom ako svojím manželom uzavrela dňa 8.6.2002 manželstvo, pričom tento si bez jej vedomia nabral z nebankových spoločností, ako aj z bánk pôžičky v rôznych výškach, ktoré však neplácal a v posledných obdobiach im boli doručené upovedomenia o začatí exekúcie, preto vzhľadom

na nezodpovedné správanie sa jej manžela, ktorý svojím správaním ohrozuje ich spoločný majetok ako aj samotnú existenčnú otázku rodiny navrhla zrušiť ich BSM. BSM manželov bolo právoplatne zrušené dňa 26.9.2016, a to rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 7C/306/2015-23 zo dňa 22.8.2016.

Medzi stranami zostala spornou jednak otázka aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, keďže tento tvrdil, že má voči manželovi žalovanej vymáhateľnú pohľadávku vo výške zostatku dlhu z pôžičky v sume 15.000 Eur, čo žalovaná popierala tvrdiac, že jej manžel túto svoju pohľadávku voči žalobcovi uhradil postupnými splátkami v rôznych výškach do roku 2016, ako aj otázka vedomosti žalovanej o úmysle svojho manžela ako dlžníka ukrátiť žalobcu ako veriteľa na jeho pohľadávke realizovaním odporovaných právnych úkonov, a to tak vyššie uvedenej Darovacej ako aj Kúpnej zmluvy, kde žalovaná tvrdila, že o tejto skutočnosti nemala vedomosť.

V konaní bolo tiež rovnako zistené z Výpisu z Obchodného registra (čl. 100), že manžel žalovanej W. N., žalobca a svedok G. K. založili spoločne dňa 28.8.2010 spol. IIP Stav s.r.o., IČO: 45 681 619, kde manžel žalovanej je v súčasnosti jediným spoločníkom tejto spoločnosti, P. K. bol spoločníkom v období od 28.8.2010 do 24.5.2012 a žalobca v období od 28.8.2010 do 26.5.2014. Spoločnosť mala v období od 28.8.2010 do 25.4.2017 sídlo v nebytových priestoroch patriacich spol. IVTER spol. s r.o. (táto rovnaké sídlo od 28.4.2015 (kde jediným spoločníkom je od 27.4.2017 žalobca) a to na adrese Zvolenská cesta 63/B

Banská Bystrica 974 05 (čl. 295). Zo žalobcom predložených faktúr vyplýva, že spol. IVTER spol. s r.o. fakturovala spol. IIP Stav s.r.o. za nájom nebytových priestorov podľa Zmluvy o nájme nebytových priestorov zo dňa 1.11.2010, a to v rokoch 2014-2015 mesačne sumu 474,95 Eur, v období od 7/2016 až 12/2016 mesačne sumu vo výške 388,44 Eur (čl. 266-274) a v období od 1/2016-5/2016 mesačne sumu vo výške od 568,44 Eur (čl. 258 -264). Toto nájomné za prenájom nebytových priestorov manžel žalovanej uhrádzal do konca roka 2014 prevodom z účtu na účet spoločnosti IVTER, s.r.o. (čl. 98) a počas rokov 2015 a 2016 nepravidelne v rôznych sumách priamo vkladom na účet spol. IVTER, s.r.o. (čl. 94-97, 247, 250, 251, 257, 259, 261, 265, 269).

V neposlednom rade tak z listinných dokladov predložených žalobcom ako aj z dokazovania vykonaného súdom bolo zistené, že manžel žalovanej je menšinovým podielovým spoluvlastníkom viacerých nehnuteľností typu TTP, ornej pôdy a zastavanej plochy a nádvoria v k.ú. O. (čl. 104-108), kde ku všetkým nehnuteľnostiam je na podiel manžela žalovanej vedené exekučné záložné právo v prospech viacerých oprávnených subjektov (čl. 150-182), rovnako bolo zistené, že voči spol. IIP Stav, s.r.o. a manželovi žalovanej bolo vedených viacero súdnych konaní (čl. 113-117), ako aj že spol. IIP Stav s.r.o. má dlhy voči štátu na soc. poistení, daniach (čl. 118). Z výpovede ž manžela žalovanej vypočítaného v konaní ako svedka bolo zistené, že tento v súčasnosti má len majetok, ktorý je predmetom exekúcie (čl.213).

10. Podľa § 42a ods. 1až 3 Občianskeho zákonníka

(1) veriteľ sa môže domáhať, aby súd určil, že dlžníkov právné úkony podľa odsekov 2 až 5, ak ukracujú uspokojenie jeho vymáhateľnej pohľadávky, sú voči nemu právne neúčinné. Toto právo má veriteľ aj vtedy, ak je nárok proti dlžníkovi z jeho odporovateľného právneho úkonu už vymáhateľný alebo ak už bol uspokojený.

(2)Odporovať možno právnomu úkonu, ktorý dlžník urobil v posledných troch rokoch v úmysle ukrátiť svojho veriteľa, ak tento úmysel musel byť druhej strane známy, a právnomu úkonu, ktorým bol veriteľ dlžníka ukrátený a ku ktorému došlo v posledných troch rokoch medzi dlžníkom a osobami jemu blízkymi(§ 116 a 117) alebo ktoré dlžník urobil v uvedenom čase v prospech týchto osôb s výnimkou prípadu, keď druhá strana vtedy dlžníkov úmysel ukrátiť veriteľa aj pri náležitej starostlivosti nemohla poznať.

(3)Odporovať možno tiež právnomu úkonu, ktorým bol veriteľ dlžníka ukrátený a ku ktorému došlo v posledných troch rokoch medzi dlžníkom a

a) osobou jemu blízkou (§ 116 a 117),

b) právnickou osobou, v ktorej má dlžník alebo osoba uvedená v písmene a) majetkovú účasť aspoň 10 % v čase, keď sa uskutočňuje tento právny úkon,

c) právnickou osobou, v ktorej je dlžník alebo osoba uvedená v písmene a) štatutárnym orgánom alebo členom štatutárneho orgánu, prokuristom alebo likvidátorom,

d)právnickou osobou, v ktorej má osoba uvedená v písmene c) majetkovú účasť aspoň 34 % v čase, keď sa uskutočňuje tento právny úkon, alebo ktorý dlžník urobil v uvedenom čase v prospech osôb uvedených v písmenách a), b), c) alebo d); to však neplatí, ak druhá strana preukáže, že nemohla ani pri náležitej starostlivosti poznať úmysel dlžníka ukrátiť svojho veriteľa.

11. Podľa § 42b ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo odporovať právny úkonom môže uplatniť veriteľ žalobou.

12. Podľa § 42b ods. 2 Občianskeho zákonníka, právo odporovať právny úkonu sa uplatňuje proti tomu, kto mal z odporovateľného právneho úkonu dlžníka prospech.

13. Podľa § 42b ods. 4 Občianskeho zákonníka, právny úkon, ktorému veriteľ s úspechom odporoval, je právne neúčinný a veriteľ môže požadovať uspokojenie svojej pohľadávky z toho, čo odporovateľným právny úkonom ušlo z dlžníkovho majetku; ak to nie je možné, má právo na náhradu voči tomu, kto mal z tohto úkonu prospech.

14. Podľa § 116 Občianskeho zákonníka, blízkou osobou je príbuzný v priamom rade, súrodenec a manžel; iné osoby v pomere rodinnom alebo obdobnom sa pokladajú za osoby sebe navzájom blízke, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá dôvodne počítavala ako vlastnú ujmu.

15. Právna úprava odporovateľnosti právnych úkonov je obsiahnutá v ustanoveniach §§ 42a a 42b Občianskeho zákonníka. Z hľadiska jej systematiky treba rozlišovať medzi aktívnou vecnou legitimitáciou na uplatnenie odporovateľnosti (§ 42a ods. 1 Občianskeho zákonníka), podmienkami odporovateľnosti (§ 42a ods. 2 až 5 Občianskeho zákonníka), spôsobom uplatnenia odporovateľnosti (§ 42b ods. 1 Občianskeho zákonníka), pasívnou vecnou legitimitáciou (§ 42b ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka) a právnymi následkami spojenými s úspešným odporovaním právny úkonu (§ 42b ods. 4 Občianskeho zákonníka).

V zmysle odbornej literatúry a súčasnej judikatúry je účelom inštitútu odporovateľnosti upraveného v ustanoveniach §§ 42a a 42b (v čase urobenia posudzovaného právneho úkonu v ustanovení § 42a) Občianskeho zákonníka zabezpečiť občianskoprávnu ochranu veriteľa pred právnymi úkonmi jeho dlžníka za predpokladu, že tieto právne úkony vedú k zmenšeniu majetku dlžníka a tým aj k zmareniu či k obmedzeniu možnosti, aby sa veriteľ z tohoto majetku dlžníka uspokojil (tzv. ukrátenie veriteľa). Právna podstata odporovateľnosti právneho úkonu spočíva v tom, že odporovateľný právny úkon, ktorý je platným právny úkonom, stráca na základe právoplatného rozhodnutia súdu v stanovených prípadoch účinnosť iba voči osobe oprávnenej na uplatnenie odporovateľnosti, t. j. voči veriteľovi (relatívna bezúčinnosť). Zmyslom žaloby podľa § 42a ods. 1 Občianskeho zákonníka (odporovacej žaloby) je - z pohľadu žalujúceho veriteľa - dosiahnuť rozhodnutie súdu, ktorým by bolo určené, že je voči nemu neúčinný dlžníkom urobený právny úkon. Rozhodnutie súdu, ktorým bolo odporovacej žalobe vyhovieť potom predstavuje podklad na to, že sa veriteľ môže na základe exekučného titulu, vydaného proti dlžníkovi, domáhať exekúcie postihnutím toho, čo odporovateľným (právne neúčinným) právny úkonom ušlo z dlžníkovho majetku, a to nie proti dlžníkovi, ale voči osobe, v prospech ktorej bol právny úkon urobený. V prípade, že uspokojenie veriteľa z tohto majetku nie je dobre možné, môže sa veriteľ namiesto určenia neúčinnosti právneho úkonu domáhať, aby mu ten, komu z odporovateľného právneho úkonu dlžníka vznikol prospech, vydal takto získané plnenie. Odporovacia žaloba je teda právnym prostriedkom slúžiacim k uspokojeniu vymáhateľnej pohľadávky veriteľa v exekučnom konaní, a to postihnutím vecí alebo iných majetkových hodnôt, ktoré odporovateľným právny úkonom ušli z dlžníkovho majetku, poprípade vymožením peňažnej náhrady vo výške zodpovedajúcej prospechu získanému z odporovateľného právneho úkonu. ako už bolo uvedené vyššie ustanovenie § 42a ods. 1 Občianskeho zákonníka vymedzuje aktívnu legitimitáciu na podanie odporovacej žaloby (pasívnu legitimitáciu upravuje citované ustanovenie § 42b ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka). Aktívne legitimovaným na podanie odporovacej žaloby je veriteľ, ktorému dlžníkov právne úkony ukracujú uspokojenie jeho vymáhateľnej pohľadávky. Pre posúdenie aktívnej legitimitácie žalobcu v konaní o odporovacej žalobe, t. j. pre posúdenie, či žalobca je nositeľom práva odporovateľnosti, je rozhodujúci stav v čase rozhodovania súdu. Ak by v čase rozhodovania súdu pohľadávka veriteľa ešte nebola alebo už nebola vymáhateľná, nebola by daná jeho aktívna legitimitácia na podanie odporovacej žaloby. Rovnako tak by táto aktívna legitimitácia nebola daná ani v prípade, ak by právny úkon dlžníka urobený v úmysle ukrať veriteľa neukracoval v čase rozhodovania súdu uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky veriteľa, pretože by tu bol dostatok iného majetku umožňujúceho uspokojenie veriteľa. Otázka, či dlžníkov právny úkon ukracuje uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky veriteľa, je otázkou právnou. Jej posúdenie vyžaduje zistenie majetku dlžníka z hľadiska jeho spôsobilosti dosiahnuť z neho uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky veriteľa, a to, z už uvedených dôvodov, podľa stavu v čase rozhodovania súdu. Základnou hmotnoprávnou podmienkou odporovateľnosti je tak skutočné ukrátenie veriteľa. Ukrátenie veriteľa je odňatie možnosti, aby sa jeho pohľadávka mohla reálne uspokojiť z

majetku dlžníka. K tomu smerujú právne úkony dlžníka s treťou osobou. Ide o také právne úkony, ktoré vedú k zmenšeniu majetku dlžníka a ak má v dôsledku nich vzniknuté zmenšenie majetku súčasne za následok, že veriteľ nemôže dosiahnuť uspokojenie svojej pohľadávky z majetku dlžníka (na základe exekúcie) hoci nebyť týchto úkonov by sa mohla z majetku dlžníka inak uspokojiť. Nie je dôležité, aký veľký bol dlžníkov majetok v rozhodnej dobe, a teda kedy došlo k uskutočneniu odporovaných právnych úkonov, ale to že tento majetok bol zmenšený odporovateľným právnym úkonom. K ukráteniu uspokojenia vymáhanej pohľadávky teda nemôže dôjsť, ak sa síce zmenší majetok dlžníka, ak však napriek odporovanému právnemu úkonu a ďalším svojim dlhom vlastní taký majetok, ktorý sám o sebe postačuje na to, aby sa z neho veriteľ uspokojil, čo je zase dôležité zisťovať v čase rozhodovania súdu.

16. Na základe vyššie uvedeného vyplýva, že základne predpoklady odporovateľnosti právneho úkonu, ktorým sa ukracuje pohľadávka veriteľa sú:

- vymáhateľnosť pohľadávky veriteľa
- ukrátenie veriteľa (objektívna stránka odporovateľnosti)
- úmysel dlžníka ukrátiť svojho veriteľa (subjektívna stránka odporovateľnosti),- vedomosť druhej strany o úmysle dlžníka ukrátiť svojho veriteľa, avšak preukázanie úmyslu dlžníka nie je podmienkou odporovateľnosti vtedy, ak sú „druhou stranou“ osoby blízke dlžníkovi. V takom prípade sa úmysel dlžníka ukrátiť veriteľa predpokladá a závisí od osôb blízkyh dlžníkovi, aby preukázali opak, t.j. že úmysel dlžníka ukrátiť veriteľa nemohli aj pri náležitej starostlivosti poznať. Táto osoba blízka dlžníkovi, na ktorú dlžník previedol odporovateľným právnym úkonom svoj majetok, sa môže podľa ustanovenia § 42a ods.2 OZ ubrániť odporovacej žalobe, len ak preukáže, že o dlžníkovom úmysle ukrátiť veriteľa odporovateľným právnym úkonom nevedela a ani nemohla vedieť a napriek tomu, že vyvinula „náležitú starostlivosť“ na poznanie tohto dlžníkovho úmyslu. Vynaloženie náležitej starostlivosti predpokladá, že osoba blízka dlžníkovi vykonala vzhľadom na okolnosti prípadu s prihliadnutím na obsah právneho úkonu dlžníka takú činnosť, aby dlžníkov úmysel ukrátiť veriteľa, ktorý tu bol v dobe odporovateľného právneho úkonu, z jeho výsledkov poznala, t.j. aby sa o tomto úmysle dozvedela. Úspešná obrana blízkej osoby dlžníka tak podľa ustanovenia § 42a ods.2 OZ spočíva nielen v tvrdení, že o úmysle dlžníka ukrátiť veriteľa nevedela, ani nemohla vedieť, ale tiež v tvrdení a preukázaní, že vyvinula náležitú starostlivosť na poznanie takéhoto úmyslu dlžníka. Odkaz na dobré vzájomné vzťahy v rodine a dôveru medzi rodičmi ako darcami a žalovanými ako deťmi ako taký dôkaz nenahradzuje (rozhodnutie NS ČR zo 17.7.2012, sp. zn. 21 Cdo 1751/2001, rozhodnutie NS ČR zo 17.7.2002, sp. zn. 21 Cdo 1751/2001, rozhodnutie NS ČR z 23.5.2001, sp.zn. 21 Cdo 1912/2000).

17. Na základe vyššie zisteného skutkového stavu po vykonaní dokazovania výsluchom sporových strán svedkov ako aj oboznámením sa s vyššie uvedenými listinnými dokladmi, súd dospel k záveru, že nárok žalobcu je dôvodný, a preto jeho žalobe v plnom rozsahu vyhovel, a to z nasledovných dôvodov:

18. V okolnostiach prípadu, ak mal byť žalobca vo veci úspešný, bolo vo vzťahu k nároku na určenie neúčinnosti, tak Darovacej zmluvy zo dňa 13.11.2015 ako aj Kúpnej zmluvy zo dňa X.X.XXXX uzavretej medzi manželom žalovanej W. N. ako prevodcom a žalovanou ako nadobúdateľkou, ktorými tento previedol na žalovanú vyššie uvedené nehnuteľnosti popísané v bode 11. odôvodnenia tohto rozsudku, a ku ktorým bol vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností povolený dňa 14.12.2015 a dňa 4.5.2016, v zmysle § 42a a nasl. Občianskeho zákonníka podstatné zistiť, že za

- a) že žalobca má voči dlžníkovi- manželovi žalovanej vymáhateľnú pohľadávku,
- b) že dlžník -manžel žalovanej v posledných troch rokoch urobil právny úkon, ktorým ukrátil uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky žalobcu- táto skutočnosť sporná nebola, nakoľko odporované právne úkony boli uzatvorené dňa 13.11.2015 a dňa 4.4.2016, pričom žaloba bola podaná na súd dňa 23.8.2018 a
- c) že žalovaná s ktorou mal dlžník- W. N. právny úkon uzavrieť spadá pod definíciu uvedenú v § 42a ods. 3 Občianskeho zákonníka, t.j. že ide navzájom o blízke osoby. Ako bolo uvedené vyššie úmysel ukrátiť veriteľa sa totiž pri právnych úkonoch, ktorými boli veritelia dlžníka ukrátení a ku ktorým došlo medzi dlžníkom a osobami vymenovanými v § 42a ods. 3 Občianskeho zákonníka, alebo ktoré dlžník urobil v prospech týchto osôb predpokladá. Uvedené neplatí, len v prípade, ak druhá strana dlžníkov úmysel ukrátiť veriteľa ani pri náležitej starostlivosti nemohla rozpoznať.

19. V prvom rade sa tak súd zaoberal otázkou, či žalobca má voči dlžníkovi- manželovi žalovanej vymáhateľnú pohľadávku, v ktorej otázke medzi stranami existoval spor, keď žalobca tvrdil, že záväzok manžela žalovanej vyplývajúci zo zmluvy o pôžičke na sumu 19.000 eur, ktorá bola uznaná vyššie uvedenou notárskou zápisnicou stále existuje, keďže manžel žalovanej ako dlžník mu vrátil z požičanej

sumy 19.000 Eur len sumu 4.000 Eur, čo na strane druhej žalovaná popierala tvrdiac, že zostávajúcu časť záväzku vo výške 15.000 Eur jej manžel už uhradil v nejakých výškach zrejme ku koncu roka 2016. Tu mal súd za to, že v tomto smere bol v rámci dôkaznej povinnosti úspešnejší žalobca, ktorý preukázal existenciu vymáhateľnej pohľadávky vo výške 19.000 Eur vyššie uvedenou Notárskou zápisnicou, ako aj výpisom z účtu z čl. 93, a teda že žalovaný mu uhradil len časť záväzku vo výške 4.000 Eur. Pokiaľ žalovaná tvrdila, že zostávajúca časť záväzku vo výške 15.000 Eur bola už žalobcovi uhradená do konca roka 2016, podľa názoru súdu žalovaná neuniesla dôkazné bremeno, ktoré ju v tomto smere zaťažovalo, keďže ani z výpovede ňou navrhovaných svedkov p. K. a p. K., ktorých výpovede mal súd za hodnoverné nevyplývalo, žeby manžel žalovanej postupne uhradil, resp. uhradil dlžnú sumu vo výške 15 000 Eur práve z pôžičky vzniknutej medzi žalobcom a manželom žalovanej. Svedok p. K. vypovedal len ohľadne tej skutočnosti, že mal „vedomosť o existencii nejakého súkromného dlhu manžela žalovanej voči žalobcovi, keďže niečo započul“, ale nevedel sa vyjadriť ani ku konkrétnej sume záväzku ani k jeho zostávajúcej výške, pričom zároveň ani nepotvrdil, žeby finančné čiastky, ktoré prevzal od manžela žalovanej, boli v nejakej konkrétnej výške a práve za účelom splnenia záväzku manžela žalovanej vyplývajúce z predmetnej zmluvy o pôžičke. Pokiaľ aj uviedol, „že 1krát prevzal od manžela žalovanej vyššiu sumu, rádovo tisíce“, nevedel sa vyjadriť, či to bola práve suma 3.000 Eur ako tvrdila žalovaná, ani v akom období to bolo, uviedol len, že ich mal odovzdať žalobcovi alebo jeho manželke p. Y.. Rovnako z výpovede p. K., ktorá bola zamestnancom spol. IVTER spol. s r.o. vyplynulo, že táto nemala vedomosť o existencii záväzku vo forme pôžičky uzavretej medzi žalobcom a manželom žalovanej, rovnako táto vypovedala, že nikdy od neho neprevzala žiadnu finančnú hotovosť, ktorá by súvisela s jeho osobným záväzkom vyplývajúcim voči žalobcovi. „Finančnú hotovosť od neho prevzala asi len 2x keď tam neboli manželia Y., pričom raz to bola suma 2000 eur a druhý krát sa vyjadriť nevie, rovnako nevedela uviesť v akom roku, období to bolo, uviedla, že zrejme v období keď nebola povinnosť mať registračnú pokladnicu, pričom manžel žalovanej jej nepovedal ku akej konkrétnej okolnosti jej mal tie peniaze odovzdať“. Pokiaľ ide o výpoveď ďalej svedkyne p. Y., tak výpoveďou tejto svedkyne sa súd pri vyhodnocovaní skutkového stavu nezaoberal vzhľadom na jej blízky príbuzenský pomer k žalobcovi a tým možný záujem na výsledku sporu. Každopádne súd mal za to, že z vyššie zisteného skutkového stavu nebolo preukázané, žeby zvyšok dlžnej sumy vo výške 15.000 eur vyplývajúci zo zmluvy o pôžičke bol zo strany manžela žalovanej uhradený, keďže to táto nepreukázala, pričom vychádzajúc z právnej rímskej zásady „vigilantibus iura scripta sunt - práva patria len bdelym“, teda tým ktorý sa aktívne zaujíma o ich ochranu, je možné konštatovať, že manžel žalovanej medzi bdelych hospodárov nepatril, ak pri odovzdávaní nejakej finančnej hotovosti za účelom splatenia pôžičky pre žalobcu hoc aj cez tretie osoby (čo však v konaní preukázané nebolo) konal nedbalo, pokiaľ si nezabezpečil doklad o odovzdaní a následnom prijatí finančnej hotovosti za účelom splatenia pôžičky, obzvlášť ak sa malo jednať o rádovo vyššie sumy ako pár eur. Žalobca preukázal listinnými dokladmi- vystavenými faktúrami, že jeho spoločnosť IVTER spol. s r.o. mohla fakturovať spoločnosti manžela žalovanej za nájom nebytových priestorov, pričom zdokladovala aj hotovostné vklady, ktoré boli zrealizované za týmto účelom na účet spol. IVTER spol. s r.o., kde aj manžel žalovanej potvrdil že nájom platil tak v hotovosti ako aj priamym vkladom na účet spoločnosti, ale nepamätá si v akých čiastkach a v akom období. Súd opakuje, že dôkazné bremeno o splatení dlhu bolo na žalovanej, pričom táto ho v tomto konaní neuniesla.

20. Súd zamietol ďalšie návrhy žalovanej na vykonanie dokazovania v podobe vyžiadania si všetkých hotovostných vkladov ktoré sa realizovali v rokoch 2015-2016 na účet spol. IVTER spol. s r.o. a boli zaúčtované ako plnenie za nájom nebytových priestorov, ako aj kto vykonával tieto vklady, nakoľko tieto listinné doklady v podobe faktúr a výpisu z účtu spol. IVTER spol. s r.o boli už žalobcom predložené ako vyplýva vyššie, ako aj z dôvodu, že pokiaľ žalovaná žiadala vyžiadať od banky správu o tom, kto tieto vklady za nájom nebytových priestorov vykonával, keďže žalovaná tvrdila, že jej manžel to nebol, avšak tento to vo svojej výpovedi nevyvrátil a naopak uviedol, že aj on vkladal hotovosť priamo vkladom na účet tejto spol. z titulu nájmu nebytových priestorov, ktoré užívala jeho spoločnosť, bolo na žalovanej aby tieto skutočnosti vyvrátila predovšetkým v tom smere že sa nemohlo jednať o vklady za účelom platenia nájmu, ale že to malo byť za účelom splácania pôžičky manžela žalovanej žalobcovi ako fyzickej osobe, a nie ako konateľovi spol. IVTER spol. s r.o, čo táto v konaní nepreukázala.

21. Pokiaľ ide ďalšiu podmienku, a teda že žalovaná s ktorou mal dlžník- W. N. právny úkon uzavrieť spadá pod definíciu uvedenú v § 42aods. 3 Občianskeho zákonníka, t.j. že ide navzájom o blízke osoby, táto skutočnosť bola rovnako v konaní preukázaná a ani nebola sporná, pričom z vykonaného dokazovania rovnako vyplýva, že žalovaná neuniesla dôkazné bremeno, ktoré ju v tomto smere

zaťažovalo, a teda žeby táto vynaložila náležitú starostlivosť na rozpoznanie úmyslu dlžníka (jej manžela) ukrátiť svojho veriteľa - žalobcu. Naopak z úkonov žalovanej smerujúcich k podaniu návrhu na zrušenie BSM za trvania manželstva, ktorý návrh bol podaný v rovnaký deň ako došlo k uzatvoreniu darovacej zmluvy, a teda dňa 13.11.2015 vyplýva, že táto o finančných problémoch svojho manžela mala vedomosť, pričom ani z jej výpovede na pojednávaní nebolo preukázané, žeby táto vynaložila pred uzatvorením odporovaných právnych úkonov dostatočné zisťovanie, respektíve konanie, respektíve dotazy, aby zistila náležite skutočnosti, či týmito právnymi úkonmi nemôže jej manžel ukrátiť pohľadávku žalobcu ako veriteľa. Tu súd len poukazuje na to, že v danom prípade podľa názoru súdu nie je potrebné preukazovať, či žalovaná mala vedomosť o tomto konkrétnom záväzku svojho manžela vyplývajúcom zo zmluvy o pôžičke obsiahnutom v notárskej zápisnici, ale je podstatné, že v rozhodnom období a teda v čase, keď došlo k uzatvoreniu darovacej a následne kúpnej zmluvy, táto mala vedomosť o tom, že jej manžel má finančné problémy. Rovnako neobstojí tvrdenie žalovanej, že v čase realizácie odporovaných právnych úkonov mal jej manžel dostatok aktívneho majetku na uspokojenie pohľadávky žalobcu (ktoré tvrdenie žalovanej bolo navyše vyvrátené listinnými dokladmi predloženými žalobcom, ktoré svedčili o tej skutočnosti, že manžel žalovanej tak v čase uskutočnenia odporovaných právnych úkonov zmenšil svoj majetok na jeho úkor), keďže nie je dôležité, aký veľký bol dlžníkov majetok v rozhodnej dobe, a teda v dobe kedy došlo k uskutočneniu odporovaných právnych úkonov, ale to že tento majetok bol zmenšený odporovateľným právnym úkonom. K ukráteniu uspokojenia vymáhanej pohľadávky teda nemôže dôjsť, ak sa síce zmenší majetok dlžníka, ak však napriek odporovanému právnemu úkonu a ďalším svojim dlhom vlastní taký majetok, ktorý sám o sebe postačuje na to, aby sa z neho veriteľ uspokojil, čo je zase dôležité zisťovať v čase rozhodovania súdu, pričom z vyjadrenia samotného manžela žalovanej, ktorý v konaní vypovedal ako svedok, vyplynulo, že v súčasnosti má tento len majetok, ktorý je už predmetom exekúcie a iný majetok nemá.

22. Spolu s vydaným rozsudkom súd nezrušil neodkladné opatrenia nariadené tunajším súdom uznesením sp. zn. 2C/34/2017 z 22.9.2017, ktorého účinnosť je jeho výrokom obmedzená do právoplatného skončenia tejto sporovej veci. V zmysle § 333 C.s.p. neodkladné opatrenia teda zanikne uplynutím času, t. j. dňom právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie v tejto veci právoplatne skončí. Označené neodkladné opatrenie bolo časovo obmedzené len do právoplatného skončenia vo veci samej o určenie neúčinnosti žalobou napádaných právnych úkonov (čo je toto súdne konanie), preto uplynutím uplynutím času, ktorý bol v nich vymedzený zaniknú a nie je potrebné ich zrušovať samostatným výrokom.

23. O trovách konania súd rozhodol s poukazom na ust. § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, tak že žalobcovi, ktorý bol v spore úspešný, priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh)(§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
(§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný rozsudok, môže oprávnený podať návrh na exekúciu podľa zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok, v znení neskorších predpisov.